

เรื่อง ดินแดนแสนสุข

ครอบครัวหนูอ่อน หนูอ่อนเป็นเด็กขยันและมีน้ำใจ หลังเลิกเรียนก็ช่วยทำงานเฝ้าร้าน ขายหนังสือ วันหนึ่ง หนูอ่อนอ่านหนังสืออย่างเพลิดเพลิน รู้สึกว่า มีลมพัดพาตัวเธอไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง ไปถึงหมู่บ้านที่ร่มรื่นและแสนสบาย หมู่บ้านกำลังรื่นเริงและมีคนร้องเชิญชวน หนูอ่อนว่า

“มาพายเรือกับเราไหม”

หนูอ่อนเล่นและเที่ยวงานอย่างสนุกสนาน หนูอ่อนชอบใจที่เพื่อนชวนเที่ยวและเล่น เมื่อถึงเวลาค่ำ หนูอ่อนไปเดินเล่นที่ชายทุ่ง คืนนี้ ดวงจันทร์ส่องสว่าง ทุกแห่งดูสวยงาม หนูอ่อนชมธรรมชาติยามค่ำคืนอย่างเพลิดเพลิน ดวงจันทร์คืนนี้แสนวิเศษจริงๆ เพราะหนูอ่อนเห็นหน้าตนเองอยู่ในดวงจันทร์ หนูอ่อนรักดวงจันทร์แสนสวยดวงนี้มาก และจะไม่ลืมดวงจันทร์คืนนี้เลย ทันใดนั้น หนูอ่อนรู้สึกถูกแรงดูดส่งกลับมาที่บ้าน เธอรู้สึกเสียดายที่ได้ชมดวงจันทร์ยังไม่เต็มอิ่ม หนูอ่อนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้พ่อฟัง พ่อพูดว่า

“ลูกเป็นเด็กดีจึงฝันดีและพบแต่สิ่งดีๆ เอาละ มาทำความดีกันอีก มาช่วยพ่อล้างรถกัน”

ครอบครัวหนูนี้ ในหมู่บ้านแสนสุข พ่อพาหนูนี้ และพี่ชายไปหาผักผลไม้ และนำฝั้งในป่า พ่อบอก “หมู่บ้านผักและผลไม้ในป่ามีน้อยลงเรื่อยๆ ” พี่ชายพูดว่า

“พ่อครับผมเจอผักและผลไม้แล้ว”

ส่วนหนูนี้ก็พบเห็ดดอกสวย จึงช่วยกันเก็บผักและเห็ด เมื่อถึงบ้าน ก็แบ่งผัก และเห็ดให้เพื่อนบ้าน รุ่งขึ้น เพื่อนบ้านนำผักเห็ดอร่อยมาแบ่งให้ แล้วพูดว่า

“ถ้าเราเพาะเห็ดได้เองคงจะดีนะ”

พ่อจึงชวนเพื่อนบ้านเพาะเห็ด ปลูกผักและชวนกันขุดบ่อเลี้ยงปลา แปลงผักและเห็ดเจริญงอกงามมาก ผู้คนพากันมาดูและขอซื้อ “พ่อบอกว่าเราแบ่งผักและปลาให้เพื่อนบ้านที่เหลือนำไปขายที่ตลาด” ทุกคนในหมู่บ้านมีความสุข เพราะความขยัน พากเพียรและมีชีวิตที่พอเพียง

โครงการภาษาของแผ่นดินเฉลิมพระเกียรติ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน